

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

"*Kinek jó a „pótkedvezmény”?*" címmel a Házsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Magyar Bálint oktatási miniszterhez. A kérdésre írásban várom válaszát.

Tisztelt Miniszter Úr!

A hátrányos helyzetű fiatalok felsőfokú tanulmányainak támogatására Ön a vonatkozó kormányrendelet módosítását kezdeményezi, s így 2005-től az államilag finanszírozott képzés legfeljebb 20%-ának erejéig a felvételihez elegendő lesz számukra a ponthatár nyolcvan százaléka. *„A javaslat szerint azokat tekintik hátrányos helyzetűnek, akik középiskolás korukban állami gondozottak voltak, vagy akiknek szülei a diák középiskolás éve alatt rendszeres gyermekvédelmi támogatást kaptak és legfeljebb nyolc általánost végeztek”* –tudósít erről a sajtó. A Fidesz ezzel szemben azt tartja fontosnak, hogy a hátrányos helyzetű fiatal olyan felkészültséggel érkezzen a felsőoktatás küszöbére, amely a többiekével versenyképes a felsőoktatásba jelentkezéskor. Több egyéb intézkedés mellett ezért indította el az Arany János tehetséggondozó programját is.

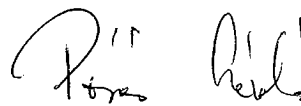
Tisztelt Miniszter Úr!

1. Mi a szakmai alapja a hátrányos helyzetűség ilyen módon való körülhatárolásának? Ön szerint a kedvezményezettnek körének ilyen módon való megállapítása az esélyeik szempontjából nem sérelmes-e más hátrányos helyzetű fiatalok számára?
2. Nem gondolja-e, hogy az esélyegyenlőség elvét sértve komoly visszaélésekre ad alkalmat, hogy elégséges lesz a jelentkezőnek a rendszeres gyermekvédelmi támogatásról vagy a nyolc osztály elvégzéséről a szülői nyilatkozatot hozni?
3. Mi indokolja azt, hogy megfelelő segítség, felkészítés helyett a felvételi követelményekben tegyen engedményeket a felsőoktatás? Nem gondolja-e, hogy ez a jobb felkészültségű társaik esélyeit rontja?
4. Milyen számítások alapozzák meg a kedvezményezett hátrányos helyzetű jelentkezőknek a keretszám legfeljebb 20%-ában való megállapítását?

5. Milyen rásegítés garantálja azt, hogy az így bejutott fiatal nem vész el az első vizsgaidőszak követelményein?
6. Ön helyesli-e, hogy a hátrányos helyzetű fiatal a tervezett szabályozás a felsőoktatásban értelmetlen kudarcnak tegye ki?
7. Ha engedmények tehetők – évfolyamonként legfeljebb a hallgatók 20%-a esetében - a felsőoktatásban a szemeszterek és az államvizsga követelményeiből, Ön szerint miként garantálható a magyar diplomák értéke?

Tisztelettel várom válaszát.

Budapest, 2003. október 3.

Dr. Pószán László